

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

22. Dies Junii. Omnia illa, quæ hîc erant magna, modò sunt nulla.
Eucherius de contemp. mundi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

22. DIES JUNII.

Omnia illa, quæ hîc erant magna, modò sunt nulla. *Eucherius de contemp. mundi.*

Vanitas
omnium
ærum.

I. **E**Cce hîc, quò vergunt omnes, quos subdis labores? quibus te exponis, pericula? quibus te fatigas, vigiliis? quas fundis, lachrymas? quæ devoras, tædia? quæ perfers, fastidia? quas pateris, molestias? ut, scilicet, acquiras illa, quæ in hac vita, hoc est, momento, sunt magna; & ideo magna fiunt, ac deinde post vitam, id est, totâ æternitate, erunt nulla. Sed proderit totam de rerum inatate, audire, & expendere Eucherii orationem: *Vidimus nuper viros honore conspicuos, celsarum dignitatum in sedisse fastigiis, & diffuso usquequaque censu per orbem patrimonia diffudisse. Cupiditates successibus vicerant, rebus vota transvolaverant. sed privatas tantùm felicitates revolve. Reges ipsi, magno sublimes imperio, auro, gemmisque fulserant. Horum tegmina (mirum dictu textus irradiabant metallis; diadema, distinctis intermicabat ardoribus; splendebat instructa Palatina aula cultibus, auratisque trabibus tecta rutilabant, eorum voluntates, jura hominum, eorum verba leges appellabantur, &c. Ecce, eorum ambitus nusquam est: affluentiissima quoque opes abierunt; transierunt ipsi tantarum opum Domini. Recentium, inclitorumque regnorum, apud nos jam quedam fabula est. Et tandem hæc omnia obsignat his aureis verbis: Omnia illa, quæ hîc erant magna, modò sunt nulla.*

II. O filii terræ ! ô discipuli vanitatis ! ô infantes cosmophili ! Nonne experientiam magistrâ intelligitis evolare tempus, alis non vibratis; fugere vitam pedibus non sublatis; digladiari fortunam, brachio non commotis; com meatum petere mundum, verbo quidem prolato: homines nos decipere immobilibus labiis; consumi carnem, nemine animadvertente; emori cor, nullis adjectum remediis: demerere que gloriam nostram, ac si nunquam fuisset, transire mortemque nobis, ne pulsatis quidem foribus insultare? Sed si mihi dicenti non credis; illi saltem adhibe fidem, qui omnem adhibuit conatum ut omnes mundi voluptates, non primariis tantum labris degustaret; sed in eas se totum ingurgitaret. Hic fuit M. Aurelius Imperator; sic ipse jam moriens: *O munde! ut nihil aliud es, quam mundus. Annus hic est quinquagesimus secundus, ex quo natiuitatem me accepisti; quo toto tempore, ne semel quidem ex te veritatem audivi; & in decies mille mendacis te deprehendi: nunquam à te quidpiam petii, quin promiseris; nunquam mihi promissisti, quod dederis; nunquam tecum commercii quidquam habui, quin deceptus sim; nunquam societatem tecum inii, quin perierim: denique nihil unquam in te, cur amandus esses, vidi, & quidquam in te videbam, dignum erat odio.*

III. Hæc non rusticus, ex agro; nec agricola, ex tugurio; nec miles, è diversorio; ne plebejus, è trivio; nec bubulcus, ex hara; sed Imperator, ex aula. Itaque quantumvis vel rudis, vel demens, negare nemo poterit; fieri non posse, ut in maris profundo ignis accendatur; ut in præcipitiis altissimis, via æqueq; æternatur; ut ex sanguine tenui nervi, ex venis teneris

Junius.

Tessera.

481

offa fiant: ita nec fieri potest, ut viridis juventæ flos, senectutis ævo non aliquando deflorescat, & mundi bona peritura cum tempore non pereant, & tempus ipsum omne in æternitatis mare non devolvatur. Unde nihil difficilius est, quàm inter bona peritura, non perire. Sed hîc seriò expendant illi, qui noctes, diesque student struendis opibus, ac cumulandis divitiis. Quibus tandem illa relinquent? patet id ex verbis Davidis: (a) *Relinquent alienis divitias suas, & sepulchra eorum, domus eorum in æternum.* Attende, quid tu illis; quid illi tibi relinquant. Tu illis relinquis tot laboribus, tantas congestas opes: ipsi tibi relinquent aliquot, quibus tegaris, cespites. Tu illis relinquis tot silvas, arbores, tigna, ligna: illi tibi relinquent quatuor, quibus claudaris, asseres. Tu illis relinquis tantam supellectilem vestium, ex cocco & purpura & bysso: ipsi tibi relinquent sepulchralem, quâ involvaris, sindonem. Tu illis relinquis tot amplos fundos, tot fertiles agros, tot pinguia pascua, tot ampla prædia: illi tibi relinquent quatuor ulnarum sub terra specus, cæcum telluris, ubi computrescas æstrum. Claudio cum Poëta:

*Dic homo, quid speres? qui mundo totus adhares?
Tecum nulla ferēs, licet omnia solus haberes.*

23. DIES JUNII.

Hominibus contra Deum credunt, qui Deo contra homines non credunt.

S. Cyprianus serm. 5.

H

I. Mun

(a) Psal. 43. 11.